

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випростуйтеся і піднімайте голови ваші, радуйтеся бо наблизилося визволення ваше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:25.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Писма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванні Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВИКУП (відкуплення) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будучи на сім фундаменті: золото, срібло дорогі камення-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), давши цією пілею сього журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божа.” — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським синам, так як тепер є вона об'явлена.” — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віросповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить сього св. Письмо. Для того можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділити своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу; для того рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомилного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,” се особливше „діло рук Його;” що будова Його відбувається через цілий євангельський вік,—від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей” і тоді вони будуть мати приступ до Нього.— 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірив в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятився Ному, сього буде Він обтісувати, допосовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінців” з „вибраних дорогих,” тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одкровення 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за всіх,” стався „викупом за всіх” і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ” у „властивім на се часі.” — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є П Господь, буде бачити Його таким, яким Він є,“ буде „учасником Божої природи” і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники” — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершенити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримують всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя. прославлені Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:19-25; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. P. Rutherford, W. E. Van Amburg, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і укладає найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словаччини 30 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 мільраїсів; для Аргентини 3 пеза. Грошові перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати моней-ордерами або через Експрес компанію або банковим переказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належність, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

УВАГА: Подаете довідома Українським братам, що ся відбуде львівська Конвенція в Вакав, Саск., Канада, липня 1, 2, і 3-го 1928. О дальшій інформації просить писати до брата Секретаря, адрес, G. Lupul, Wakaw, Sask., Canada.

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІИ

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти всесвітні події, які відбуваються в світі і знати, який їх кінець. сей повинен перечитати слідуєчі книжки:

БОЖИЙ ПЛАН ВІКІВ	75 цт.
ВИЗВОЛЕННЯ	48 цт.
ГАРФА БОЖА	35 цт.
ФОТОГРАМА СОТВОРЕННЯ	35 цт.
ПІСНІ ЗОРІННЯ ТИСЯЧ. (Духовий співник)	35...
НАМЕТ ТІНЯМ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ	25 цт.
ДЕНЬ ПІМСТИ	10 цт.
Міліони з людей тепр живучих не помруть	10 цт.
ДЕ ЗНАХОДЯТСЯ ПОМЕРШІ?	10 цт.
ПЕКЛО ШО ВОНО Є? ХТО ТАМ Є?	10 цт.
ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА	10 цт.
ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
„ВАРТОВА БАШТА” (місячний жур.)	на рік 1 дол.

ДЕНЬ СПОМИН СМЕРТИ ГОСПОДНЬОЇ, 1928 року

Нісан, пасхальний місяць, рахуєся від -22-го Марця, по заході сонця. (Після часу в Палестині) Отже час спомин смерті великого пасхального Агнца є 14-го Нісана, що припадає на наш час в середу, 4-го цвітня, по заході сонця. Повідомляємо се тому, що всі, котрі бажають брати участь в сім спомині, можуть роботи вже приготування. Просить всіх секретарів як найскорше нас повідомити скільки било всіх учасників Господньої смерті.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

Vol. XLIX

Березень I, 1928

№ 3

Наша Пасха

«Бо пасха наша, Христос, заколена за нас» — 1 Кор. 5:7.

ЄГОВА дав закон Ізраїлеві обходити пасху чотиринайцятого дня Нісана, кожного року від часу її установлення. Рік Ізраїля розпочинався з днем пасхи. Ісус, підчас свого побуту тут на землі, все обходив закон день пасхи. Він сповнив той закон через свою смерть. Пару днів перед смертю Він установив памятку своєї смерті і приказав ученикам обходити спомин її. Для того кожний правдивий член тіла христового повинен обходити сей спомин поки він знаходиться в сім тілі. Церква тоді перестане обходити сей спомин, коли її останній член переміниться до слави.

Сего року день спомину смерті Господньої припадає на день 4-го цвітня. Всі посвячені повинні зійтися по 6-тій годині вечером і повинні брати участь в спомині смерті Господньої. Коли хто з посвячених слабий, і не може явитися самій на зібранню, тоді один брат повинен піти до кімнати слабого і подати йому символ спомину. А коли хто самотний і не може зійтися з братами, тоді він повинен самий брати хліб і вино і побожно розважувати над його привілію.

В тім спомині пригадуємо смерть Ісуса; а що Ісус лише раз умер, тому се на місце робити такий спомин лише один раз в рік і в день, у котрім Ісус помер.

ЗНАННЯ

Бог хоче, щоби кожний учасник Господнього спомину був свідомий, що він робить. А Господа Бога сьвятить у серцях ваших. Бувайте завсігди готові дати одвіт всякому, що домагається від вас слова про вашу надію, злагідністю і страхом." (1 Петра 3:15). Найбільша блаженна привілія дана чоловікові є, статися частиною жертви тіла Христового через угоду. Найбільша надія яку кому будь дано, то се надія статися учасником Божої природи. В сій надії є найбільші обіцяні благословеньства для вірного до Бога. Тому кожний маючий надію до безсмертності повинен мати добру і розумну причину до сего. Щоби мати розумну від-

повідь християнин повинен кормити свій ум дорогоцінною наукою слова Божого. Жид. 12:2,3.

Єгова заповів Ізраїльтянам учити своїх дітей про значіння пасхи установленної в Єгипті. Се була важна заповідь, тому що так Бог велів. Тим більше християнин повинен мати добре вирозумлення для чого обходимо спомин смерті нашого Господа, бачучи, що його смерть є сповнення прообразу Ізраїльської пасхи. Християнин повинен пояснити своїм дітям для чого він обходить памятку Господньої смерті. Можливо, що діти не зможуть зрозуміти в повні значіння сего, але вони будуть пізнавати, що Єгова лише правдивий Бог, і що Він постарався о життє для всіх, через проляту кров Ісуса Христа. Се є важне, щоби ми від часу до часу пригадували один другому про дороцінну правду, яка міститься у спомині.

ІЗРАІЛЬСЬКА ПАСХА.

Ізраїльський закон був тінию будучих благ. Отже, щоби ми могли краще оцінювати значіння спомину Господньої смерті, тому треба нам розуміти пасху Ізраїля.

Бог замірив у своїм пляні, щоби потомки злінії Авраама переселилися до Єгипту і там замешкали. Ще за життя Йосифа, возлюбленого сина Якова, Ізраїлеві жилося в Єгипті досить добре. Тодішній єгипетський володар шанував Йосифа і Бога Єгову, котрого почитав Йосиф. По смерті Йосифа настав інший володар Єгипту, котрий не знав Йосифа ані не хотів слухати Бога Єгови. Сей самолюбний і жорстокий Фараон був сином самого диявола, котрого він представляв. Його царство було образом диявольської організації. Фараон завів практикування диявольської релігії, через що він відвернув многих Ізраїльтян від служення правдивому Богу. Диявол уплинув на Єгиптян і сі зненавиділи Божий вибраний нарід. З бігом часу Фараон і його дорадники завели систематичне переслідування Ізраїля. Тоді прийшов час і Бог зачав ділати.

ЙОГО ІМЯ

⁸Бог дав обітницю, що колись прийде насінне через котре Він буде благословити всі народи землі. Типом того насіння був Ісаак, син Авраама. Сатана знав де що про се, для того постановив всіма силами недопустити розвинутих натуральному насінню Авраама; тому їх переслідовано. Сатана знав, що Ізраїльтяни походять від Авраама і тому уплинув на свій знаряд, щоби переслідовати і знищити їх. Та він лише гнобив їх, хитро відвертав їх ум від правдивого Бога. Його задача всегда була відвернути людей від Єгови, котрий один може дати життя людству. Єслиби він був успішним і відвернув усіх Ізраїльтян від Бога, тоді обітниця несповнилася. Се значить, що насінне, через котре мали приходити благословенства, не вийшло з походження Авраамова. А що Імя Єгови було вельме знеславлене в Єгипті; отже Бог задля свого імя і свого слова одвідав Єгипет.

⁹Мойсей був вихований у царських дворах, в Єгипті. Коли він доріс до повного віку і побачив гнет Ізраїля, він пірвав всякий союз з диявольськими представителями і не хотів навіть називатися імям царської родини; а прилучився до свого народу і терпів з ними злидні і переслідування. Він зробив се тому, що мав віру в Бога Єгови, і своєю вірою він угодив Богу. Єгова вибрав Мойсея і на нім показав образ свого пляну для спасення людства. Мойсей не дбав ані боявся, що скаже Фараон, диявольський представитель, він полишив Єгипет і пішов до Мидиянів. Там він пас вівці свого тестя Єтри в околиці коло гори Гореб. Там явився йому Бог Єгова і промовив: „Яо Бог отця твого, Бог Авраамів, Бог Ізааків і Бог Яковів.“ Сим показано, що Мойсей мав віру отців. Дальше Бог сказав до него: „Ізійшов я ратувати їх із потоди Єгипецької.“ — 2 Мой. 3:6-8.

¹⁰Тоді Бог вислав Мойсея і Аарона повідомити Фараона, щоби він відпустив нарід Ізраїльський, а коли ні, так Бог побиває всі Єгипецьки первенці. (2 Мойсея 4:23). Тут Бог приготував образ, котрий мав бути тінею Його пляну для визволення всіх людей з під гнету диявольської організації; і в той час Він прославить своє імя між усім творивом. Отже, як бачимо, Бог об'явився в Єгипті через свого уповаженого слугу, Мойсея. Описуючи ціль сеї роботи пророк так говорить: „І де другий народ, що був би рівен твому народові Ізраїлеві своєму єдиному народові на землі, за для котрого приходить Бог, щоб придбати його собі в народ, і прославити своє імя й вдіяти велике і страшне перед народом твоїм, що його викупив

собі від Єгиптян, вбиваючи народи й боги їх?“ (2 Самуїля 7:23) В сім образці Мойсей приображує возлюбленого сина Божого, Ісуса, котрого Бог післав на землю, щоби викупити людей і висвободити з під сатанської організації. Єгипет представляє світ, котрого богом є сатана. Сим Бог учить, що прийде час і Він знищить сей світ (диявольську організацію), але перше Він повідомить сатану і його представителів о Своїм замірі.

ГОРДИЙ ФАРАОН.

¹¹Мойсей і Аарон пішли перед єгипетського володаря і зробили до него формальну просьбу, щоби він відпустив Ізраїльський нарід на волю. Тоді гордий Фараон відповів: „Хто сей Господь, щоб я сини Ізраїлеві відпустив?“ Тоді сказав Господь Мойсейові: „Се побачите, що сотворю фараонові.“ (2 Мойсея 5:2; 6:1) Тут було порушене Боже імя і Фараон мусів пізнати, що Єгова є Богом. щоби довершити своєї цілі Бог післав кільнацять пораз на Єгиптян.

¹²„І рече Господь Мойсейові та Аронові у землі Єгипетській: Місяць сей вам буде початок місяців, первий буде вам в місяцях року. Промовити до всієї громади синів Ізраїлевих тако: у десятий день місяця сього брати ме кожен ягня на семью батька свого. Колиж семья буде помала на ягня, нехай прийме до себе сусіда, близького його домівки, по ліку душ. Кожен по їді своїй зложить лїк на ягня. Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток; брати мете його з овечат або з кіз. І держати мете його до чотирнацятного дня місяця, і заколе його вся громада Ізраїльська надвечір.

¹³І візьмуть крові та й попризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його. І їсти муть м'ясо тієї ночі спечене на огні їсти муть його з опрісноками, з гіркими зелами їсти муть його. Не їжте сироватого, ані звареного в воді, а спечене на огні, голову його з ногами й з утробиною. І не оставляти мете нічого до ранку, що ж зостанеться до ранку, спалити на огні. І їсти мете його таким робом: боки ваші попідперезувані, обуве ваше на ногах ваших, і палиці ваші в руках у вас, і їсти мете похопки. Пасха се Господня!

¹⁴Пройду бо по землі Єгипетській, тієї ночі, та й побиваю всякого первенця в землі Єгипетській, і людину і скотину, і над усяким богом Єгипетським сотвору суд, я Господь. І буде вам кров знаменем по хатах, не будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як карати му Єгипет. І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете свято Господеві; як установу вічну, святкувати мете в родах ваших. Сім день опрісноки їсти мете. Пе-

рвого вже дня виносити мете закваску з хат ваших; бо хто їсти не квашений хліб од першого дня тай до сьмого, викорениться та душа споміж Ізраїля." — 2 Мой 12:1-15.

¹²Божа висказана воля є законом для чоловіка. Той закон показує, що можна робити а що ні. Ті всказівки дані Ізраїлеві в повисше згаданім часі мусіли бути виповнені, щоби спасти своїх первороднів від смерти. Вони сповнили приказ Єгови і від тоді угода через закон зачалася, котрої посередником був Мойсей.

ГОСПОДНЯ ПАСХА

¹³В ночі, чотирнадцятого Нісана, ангел Господень повбивав кожного первінця по всім краю в Єгипті, від первінця царського до найнижшого в державі. Ізраїльтяни спаслися тому, що сполягали на Бога і сповнили його прикази. В тій хаті, де була кров агнця, ніхто не був убитий. Ся подія тої ночі називає ся Господня Пасха, тому, що Бог переходив і щадив тих, що були послушні.

¹⁴Жидам було приказано обходити сю пасху що року на пам'ятку що Єгова вивів їх із землі Єгипетської неволі. Сатана був великим ворогом Ізраїля. Він бажав відвернути сей нарід від послушеньства і пізнання Бога. Так довго як Ізраїль вірно обходив день пасхи вони пригадували собі, що Єгова є їх одинокий Приятель і Добродій, і се також пригадувало їм прихід Мессії, котрого преображував агнець.

ІСУС МУСІВ ОБХОДИТИ ПАСХУ

¹⁵Ісус уродився жидом. Він був під законом і Він мусів сповняти кождо йоту того через три і пів років його мисії, всегда отримував пасху в означенім часі. Коли прийшов час їсти останню пасху, Ісус забрав учеників з собою і сказав до них: „Бажанням бажав я сю пасху їсти з вами, перш ніж прийму муки." (Лук 22: 15). Чи перед тим Ісус не терпів? спевністю, що Він терпів із рук своїх ворогів; але тепер Він мав терпіти муки на христі. Він знав що та остання пасха для него значить великі терпіння. Тої самої ночі Він страждав у гетсєманськїм городі. Там Він кликав до Єгови і отримав потіху. Він був покликаний перед суд, терпів насмійки і наруги і того самого дня був завішений на христі.

АГНЕЦЬ

¹⁶Бог предсказав устами Мойсея, що на світ прийде „подібний Мойсейові. Се значить, що Мойсей був типом Ісуса. (5 Мойс. 18:18,19). Визволення Ізраїля преображувало визволення цілого світа. Єслиби Мойсей був хотів показа-

ти в повні образ жертви то він би був мусів умерти. Для того Ізраїль вибирав агнця з отари замість Мойсея. Той пожертвований агнець представляв і був тінию жертви Ісусової, котрого представляв Мойсей. Коли Ісус зачав свою мисію тоді Йоан порушений св. духом спізнав того, котрого приображав Мойсей і агнець, і оказуючи на Ісуса, сказав: „Ось Агнець Божий, що бере гріхи сьвіта на себе." Заколений агнець в Єгипті представляє того, що дав ціну викупу. Як бачимо, то Ісус мусів умерти, щоби сповнити той образець або тип. Так і сталося. Ісус виповнив той образець з кождої точки погляду. Вибраний агнець на жертву був без кази. Ісус також Агнець Божий без кази. (1 Петра 1:19). Він був святий, безвинний і без гріха. — Жид. 7:26.

²⁰Ісус через свою смерть, закінчив обсервування жидівської пасхи. Та пасха була установа через закон і Ісус сповнив закон, прибивши його, на христі. (Галат. 3:10; Кол. 2:14). Тому се був властивий час обходити сю пасху і пригадати своїм ученикам, що закон вже сповнився, із що дорога до життя була отворена його смертю, і що ніхто не може отримати життя иншим способом. Коли дух святий просвітив уми учеників, тоді вони зрозуміли, що Бог установив той закон в Єгипті, щоби на учити Ізраїля, і показати що Він у своїм приході сповнить кождо часть закону.

²¹Отже ціль угоди через жертву можна в коротці сказати, що Бог сим пригадав жидам, що Він є лише один правдивий Бог; і що Він має лише один плян спасення; що благословенства для всіх людей прийдуть через — насіння Авраамове так, як Він се обіцяв; що за для їх грішного стану Він дав їм закон; щоби їх обгородити і тримати на правдивій дорозі аж до приходу його возлюбленого сина, і тоді Він покаже послушним дорогу життя. Пасха була важним святом для Жидів, котре вони мусіли обходити що року, чим вони пригадували собі доброту Божу. Тим більше важним є для учеників Ісуса Христа, як для жидівських так і инших, що увіровали в Ісуса пізнійше, мати у памяті причину чому Ісус умер, яко позаобразовий пасхальний Агнець.

УСТАНОВЛЕННЯ СПОМИНУ.

²²Коли вони скінчили їсти останню пасху, Ісус зараз установив спомин своєї смерті. Він мусів се зробити того самого дня перед своєю смертю. Апостол так пише: „Я бо прийняв од Господа що й передав вам, що Господь Ісус тієї ночі, котрої був видданий прийняв, хліб, і хвалу віддавши переломів, і рече: Прийміть, їжте се єсть тіло моє, що за вас ламає; се ро-

біть на мій спомін. Так само й чашу вечері глаголючи: *«Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робить скільки раз пете, на мій спомін. Скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню віщатете, доки (Він) прийде.»* 1 Кор. 1-11:23-26.

²³Кожний правдивий ученик Ісуса Христа, повинен робити празник спомину в той самий день і час у котрім Господь установив, і лише раз в рік. Ісус обіцяв прийти знову і прийняти учеників до себе. Отже виходить, що християнин повинен обсервувати сей спомин аж до часу його перемінення і забрання Господом до слави.

ХЛІБ

²⁴Коли Ісус взяв хліб і переломив, тоді сказав до учеників: *«Се єсть тіло моє, що за вас ламлене.»* Розуміється що той хліб не був вдійсности його тіло, але се значить, що той хліб представляє його тіло, а ламленне хліба представляє ламленне його тіла. Мусимо також взяти під розвагу слова і в иншій місці, котрі пояснюють хліб: *«Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а хліб що я дам, се тіло моє, що я дам за життя світу.»* — (Йоан 6:51).

²⁵Ученики мусять їсти хліб, або вірувати в то, що той хліб представляє; і рівнож всі люди мусять колись їсти його, щоби могли жити. Чоловік мусить їсти, щоби отримати потрібний покарм для свого тіла. Так само він їсть духову поживу, щоби покормити свій ум. Чоловік роздумує і любується в тім, в що він сердечно вірить. *«Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнаєть ся на спасенне.»* Рим. 10:10.

²⁶Щоби хтось міг винести дійсну користь з жертви викупу, то перше він мусить розуміти ціль тої жертви. Вічне життя се є дарунок від Бога, і ніхто не може отримати дарунку не знаючи нічо о сім. Коли хто довідується, що Христос є Його відкупителем і коли він приходить до Бога і посвячується чинити його волю, тоді се є доказом, що він має віру. Тоді за для його віри в Ісуса кров і за для його повного посвячення, Єгова оправдує його; і тоді оправданий має право до життя. Всі люди будуть мусіти мати віру і бути послухні Христу і доказати се своїми ділами. Люди отримають оправданне при кінці пановання Мессії. Члени церкви показують свою віру через повне посвячення ся Божої волі. Зробивше посвяченне вони споживають той хліб; або так сказати чоловічєство Ісуса Христа, котре Він дав для їх користи.

ЧАША.

²⁷Всі люди отримають користь із жертви викупу, через кров Ісуса Христа, проляту за оставленне гріхів. Без ріжнїці щоби чоловік зробив, кождому буде дана нагода скористати з жертви викупу. *«Праведність одного на всіх людей оправданне життя.»* (Рим. 5:18). Се значить, що через віру в ломанє тіло і проляту кров Ісуса, всі люди можуть оправдатися на життє. Але для своїх чеників Ісус щось більше учинив чим для світа взагалі.

²⁸Ісус зробив угоду з Єговою через жертву. Тепер Він запрошує своїх послїдователїв іти його стежкою і бути учасниками тої угоди через жертву. Він взяв чашу і сказав до своїх учеників: *«Се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставленне гріхів.»* Ісус тут не говорить про угоду (завіт) через жартву але Він тут розуміє, що його кров, представлена через вино, є кров нового завіту (угоду), і що його кров проливається яко жертва за гріхи людські. І тоді сказав до них: *«Пийте з неї всі.»* Ся привілія пити чашу є дана лише для церкви, а ніколи для світа.

²⁹Закон, котрий Бог дав Ізраїлеві, забороняв пити кров. Хто переступив сей закон був караний смертю. (Мой. 17:10). Під сим треба розуміти, що Ісус, запрошуючи учеників пити свою кров, сим запрошував їх умерти з Ним. Се значить, що вони мусять умерти через угоду жертви. А що Він так розумів то про се свідчать його слова в иншій місці. Він сказав: *«Як не їсте тіла сина чоловічого й не пете Його крові, не маєте життя в собі. Хто їсть тіло моє, і пє мою кров, має життє вічне, і я воскрешу у Його останного дня хто їсть моє тіло і пє кров мою в мені пробуває, а я в йому.»* — Йоан 6:53-56.

³⁰Иншими словами переповісти наведені слова Господа можна так розуміти: Що Він був ломаний або убитий на смерть, і виляв свою кров як ціну викупу і дав її в жертву за гріх людський; що кождий хто зробив угоду через жертву і став співучасником царства його, мусить їсти його тіло себто вірити, що Він умер за оставленне гріхів, і знов устав для оправдання чоловіка; що він мусить пити його кров — себто случитися з Ним угодою через жертву і умерти; що кождий, хто так учинить, устане при кінці віку жертви до вічного життя; і всі, що їдять його тіло і пють Його кров є в Христі а Христос у них і для того вони сталися частію Його тіла. В сій церемонії Ісус зробив начерк стежки, котрею мусить ступати кождий член тіла Христового. Иншої дороги нема.

³¹Запрошенне пити Його кров і умерти з Ним не відноситься до людей, що отримають благо-

словенства реституції. Всі, що є співучасниками сеї їди мусять бути прийняті в тіло Христове і пожертвовані разом з Ним. Апостол так пояснює: „Чаша благословення, котру благословляємо, хиба не є єсть общенне крови Христової? Хліб, що переломлюємо, хиба не єсть общенне тіла Христового? Бо один хліб, одно тіло ми многі: Всі бо від одного хліба причащаємося.” — 1 Кор 10:16,17.

“Питте чаші представляє спільність членів тіла з Ісусом Христом в його крові. Ломанне хліба представляє спільність членів Христа в його муках. Се значить, що хто буде членом царської родини в Христі, той мусить виляти душу свою в смерть, яко часть Христової жертви і бути прийнятим Ним. Сі є перші співучасники хліба, одного бохонця, Христа, і вони є ломані з Ним. Вони умирають в тілі, понижені, а встають в тілі в славі. Отже як бачимо то се не є намісці брати участь в спомині для посвячених, котрі сподіють ся отримати, життє вічне на землі. Се показує, що много беруть участь у спомині не свідомо і також много не властиво.

НАША ПАСХА.

“Бог поминув і не вбивав тих Ізраїльтян, що на одвірках їх домів була кров агнця. Не мусимо розуміти, що дійсна охоронна сила була в крові агнця, але що Бог зберіг їх за для їх віри в Него і послушенства до Його розказу.

“Ісусова кров має дійсну вартість, бо Він проляв її в жертву за гріх і сим дав ціну викупу, щоби привести чоловіка до Бога. Кождий, що схоче скористати з жертви викупу, мусить мати віру в Бога і в Його розпорядження для спасення людей. Лише віра в Бога, віра в Христа і його проляту кров жертву, яко викупу і повне послушенство до Господніх заповідей, дасть людям вічні благословенства. Кров законно змиває знемоги чоловіка; але він мусить мати віру і бути послухним. Ісус умер за всіх людей; і всі люди мусять прийти до пізнання правди, щоби могли прийняти всказівки, що ведуть до життя вічного.

“Апостолів аргумент такий: „Бо пасха наша, Христос заколений за нас.” Ізраїльський агнець був заколений і його кровю були помазані одвірки. Коли Бог побачив їх послушенство і віру в Него, Він поминув (Евр. пасах) ту хату. (не вбивав первенців в ній). Той агнець представляє Ісуса Христа. Ісус є пасхальним агнем для церкви. Він представив свою проляту кров в небі за тих, що є послушні йому і вірять в него. — Жид. 9:24.

Аж тепер ми признали правду, прийняли ціну викупу через жертву, посвятилися Господу і

увійшли в угоду через жертву. Від тепер ми є під його кровю. Если хочемо бути помиловані і минуті (пасах) ми мусимо бути вірні Господу, всегда вірити в кров Христа, і бути послушними сему, що вона представляє. Господь заповів бути послушними і роботи спомин. Се роблячи ми показуємо віру в смерть Ісуса Христа. Сим також свідкуємо, що зласки Божої ми увійшли в угоду через жертву, себто згодилися умерти з ним. Отже робім спомин.

АЛЕ ЯК?

“Квас є символом гріха. Если є гріх меже Господніми людьми, так вони повинні його понехати. Апостол так говорить: „Очистьте ж старий квас, щоби ви були нове місиво, якож ви й є безквасні, бо пасха наша, Христос заколений за нас. Тим же свідкуймо не встарому квасі, ані в квасі злоби та лукавства, а в опрісноках чистоти і правди.” — 1 Кор. 5:7,8.

“Нім чоловік стане християнином, він посідає в собі всі грішні наклони або успособлення, котрі він наслідив через гріх Адама. Старий квас відноситься до всіх злих навичок, котрі практикує грішник, нім він стане християнином. Се все каже апостол, мусите відкинути, щоби вам бути новим місивом тому, що ви є очищенні через кров Христа. Вам вже більше не робити того, що робить не відроджений (духом). Глядіть щоби ваше поступованне було в гармонії з Христовим.

“Дальше він додає: „Ані в квасі злоби, та лукавства, а в опрісноках чистоти і правди.” Лукавство значить, беззаконність, або переступленне заповідей Божих. Злоба значить, злий стан серця, не властиве відношенню взлядом других, і також постановленне зробити шкоду ближньому. Чи се є можливим для християнів бути пораженими побідними гріхами? Нажаль навіть усім часі є число зборів в різних сторонах світа, що мають різні клопоти між собою, провадять війну один проти другого, і живуть в незгоді. Знов інші противляться тим, що стараються робити службу Господню, і сим шкодять браттям і роботі Господній. Таке поступованне є самолюбне; бо де є любов там нема злоби.

“Чому посвячений має бути ворогом для брата свого? Если він є то се лише завдяки його самолюбства. Як може щиро посвячений Господу сказати, що він буде шкодити праці Господній, бо він не любить того способу, що хтось инший провидить Господню роботу? Як може чесне серце зробити замір або видумати плян шкодити роботі даванню свідцтва про царство Боже? Ніхто не може йти дорогою самолюбства і лишитися у правді. Ніхто не мо-

же мати спільности з Богом і Христом, хиба, що він буде ходити у світлі. (1 Йоан 1:6,8). Він не може ходити у світлі і рівночасно воювати проти тих, що стараються поступати у світлі і хочуть бути послухні заповідям Божим о даванню свідоцтва про Його царство.

“Кожний один хто числить себе до посвячених Господу і рівночасно противить ся службі в даванні свідоцтва про ім'я Ёгови, про присутність Христа, і про його царство, так як Господь заповів, такий не ходить у світлі і тому не є спільником з Богом і Христом. Він є пханий силою самолюбства; а се він мусить відкинути і бути порушений силою любови нім він може угодити Господу. Церква зблизилася до великої переломової хвилі. Бог докінчить свою роботу, і ті, що не хочуть брати участі в сій роботі нехай се їм буде пересторогою і перестануть шкодити тим, що беруть живу участь у праці Його. Не ошукуйте себе ані не старайтесь ошукувати других; бо Бога ошукати не можна.

“Кожний хто признається до Господа, а хоче угодити Йому, нехай цілковито стане по стороні Господа. Кожний хто іменує ім'я Христа нехай відложить самолюбство, і допомагає братам у праці котру Господь заповів зробити Божий гнів виляється на всіх не послухних. Нехай отже кожний збір в котрім є клопіт серйозно застановиться над сею справою. Відложить на бік всяке самолюбство, і побожно застановиться над собою і тоді ступайте після заповідей Божих.

“„Тепер же покиньте й ви те все: гнів, ярість, злобу, лайку, соромні слова, од уст ваших. Не кривіть словом один проти одного, скинувши з себе давного чоловіка з ділами його, і одягнувшись у нове що обновляється в розумі по образу Того, хто сотворив його, де нема Грека, ні Кидовина, обрізання і необрізання чужоземця і Скита, невільника й вільного, а все й у сьому Христос. Одягніться ж оце, яко вибрані Божі, святі і любі, в милість милосердя, добрість, смирність, тихість і довготерпіння, терплячи один одного й просяючи собі, коли хто на кого має жаль; яко ж і Христос простив вам, так і ви. Над усім же сим любов, котра єсть союз звершення, і мир Божий нехай править в серцях ваших, до котрого вас і покликано в одному тілі, та й будьти вдячні. Слово Христове нехай вселяється в вас, багате на всяку премудрість, навчаючи і наставляючи самих себе псалмами та гімнами, та піснями в серцю вашому Господеві.” — Колос. 3:8-16.

“Ті, що умерають з Христом мають найбільшу привілію з між усіх людей на землі. Але, щоби уподобатися Господу, то треба цілкови-

то стати по його стороні. Апостол так говорить: Не можете чашу Господню пити і чашу бісовську, не можете трапезі Господній причащатися і трапезі бісовській.” (1 Кор. 10:21). Ніхто не може бути в світі і рівночасно перебувати у Христі. Боротьба, ненависть, зла воля, злоба і самолюбство походять від диявола, і ніколи від Господа. Божі люди стоять рамя в рамя, щиро допомагають один другому, яко брати у Христі, щоби боротися за євангелію Ісуса Христа. — Фил. 1:29-30.

ГОСПОДНЯ РАДІСТЬ.

“Ся чаша не лише є символом нашої участі у смерті Христовій, але вона представляє наш вхід у Господню радість. Господь прийшов до своєї святині і всі члени храму мусять бути випробовані і досвідчені. Сих, що Господь признав за вірних, запрошує їх увійти в Його радість. Вже прийшов час для Ісуса Христа, яко Високого Священника прославити велике і святе ім'я Отця Ёгови. Ся задача, котру Він не задовго до кінчить, є Його великою радостію. Він запрошує своїх учеників увійти в його радість, через цілковите відданне себе на службу Господа Бога. Сі, що увійшли в радість Господа і перебувають в ній, є сильні в Господі і в силі потуги Його. „Бо радости перед Господом се підтримка ваша.”

“Щоби мати радість в Господі треба відложить всяке самолюбство. Тож радуємося тепер, що нам дозволено умерати з Христом, яко часті його жертви, і щоби ми могли колись жити з Ним. Радуйтеся з Христом і терпім наруги його і станьмо рішучо по стороні Господа Бога проти диявольської організації, щоби ми могли колись і царювати з ним. Тому радіймося вже тепер і прославляймо Бога котрий все зробив для нас. Нехай кожний помазанець бере участь у спомині з радістю в серці: Тоді кожний нехай співає в честь Його імя, що можна зробити лише коли ми є вповні віддані Йому і Його справі.

ПИТАННЯ

Де і через кого була запроваджена типічна пасха? Чи Ісус обсервував той закон? Чому? Як і скінчилося обсервування типічної пасхи? Що наступило по сій? Хто дістав привілію робити спомин? Як часто в якім часі і аж доки? || 1-3.

Яка привілія і надія є християнина в спомині? Яке значення є потрібне і як можемо то знання набуті? Яка повинність була родичів взглядом сего? Який примір повинні мати з сего християнин? || 4-5.

Хто був Йосиф, і що значило його вивиснення, в Єгипті для Ізраїльтян? Яка зміна зайшла в Єгипті і як се вплинуло на Ізраїля? Кого представляв Фараон і чого образом було його царство? || 6, 7.

Чому на насіння Авраама звернув увагу ворог? Якими способами сатана противився Ізраїлеві? Чому? Хто був Мойсей і як він був вихований? Як він пізніше за дивлявся на то товариство і окруження? Що він постановив зробити? Яку привілію пізніше він дістав? || 9.

Кого преображував Мойсей і як? Кого представляли Ізраїльтяни? Кого представляв Єгипет? Що представляло визволення Ізраїля з Єгипту? || 10.

Для якої цілі Мойсей і Арон ходили до Фараона, і як були прийняті? Яким способом серце Фараона затверділо, що він не хотів випустити Ізраїля на волю? Як поучав Господь Ізраїля приготуватися до пасхи? Чому ці інструкції мали бути точно виконані? || 11-15.

Опиши подію в Єгипті пасхальної ночі. Чому Єгова установив спомин пасхи? || 16-17.

Чому було konieczним обходити пасху для Ісуса? Чому Він так дуже бажав їсти пасху згадану в Луки 22:15? Про які муки Він згадує там? || 18.

Хто був представлений через пасхального агнця? Для яких дві причини той агнець був ужитий? Поясни чому Йоан Христитель показував на Ісуса як на агнця Божого? Чому агнець мав бути вибраний без скаси? В чім заколений пасхальний агнець був подібний жертві на Голгофі? Як жертва на голгофі дотикнула обсервацію пасхального агнця? Чи ученики Господні розуміли і оцінювали значіння пасхи? Поясни в коротці важність угоди через закон? || 19-21.

Розкажи про установлення спомину Господньої смерті. Коли, як часто, і як довго Господні люди будуть робити

той спомин? Чи сее привілія чи повинність брати участь у спомині, і чому? || 22-23.

Що представляє хліб? Хто їсть, як, і для чого? || 24-26.

Як за багато користи отримують всі люди з жертви викупу? Чи всі отримують життя? Чому? Хто лише є співучасником чаші? Що значить пити кров сина чоловічого? Як се було показано в образці через закон? Поясни значіння Йоан 6:54-56. || 27-30.

Чим різняться ті, що беруть властиво участь у спомині? || 31-32.

Як Ізраїль показав віру в кров Агнця і який був наслідок? Приложи той образець до нашого часу. До кого є приложені заслуги жертви Ісуса в теперешнім часі і для чого? Як можна прийти під кров і що треба чинити, щобі остатись там? || 33-39.

Поясни дійсну причину боротьби. Покажи, що се не є в гармонії з духом правди, а перешкодою до дальшого поступу у світлі. || 40-41.

Поясни значіння: гнів, ярість, злобу, лайку, соромні слова „старого чоловіка“, милість, милосердя, добрість, смиріність, тихість, довготерпіння, прощаючи собі, мир Божий нехай править в серцях ваших“ Слово Христове нехай вселяється в вас.“ Чи булоби місце на боротьбу, колиб уважали на слова апостола? || 42-44.

Що представляє Господня чаша символічно? Як послідователі можуть брати участь у кождім значінні? Який стан серця повинен бути, щобі уподобатися Господу і перебувати в Його радості? || 45-46.

Місія Християнина на Землі

«Вірєн бо Бог, через котрого покликані ви в общєння сина його, Ісуса Христа, Господа нашого.» — 1 Кор. 1: 1:9.

БОГ Єгова є автором свого пляну і Він виконує його після своєї волі. Єгова ніколи не відступає від раз уложеного заміру. Головний виконатель його пляну є його возлюблений син. Він і ще інших запрошує до співділання із своїм сином.

«Сатана всегда старався одвернути людський ум від пізнання сотворителя. Та не всегда йому се вдавалося, тоді він старався зробити замішання в умах тих, що бажать служити Богу. Наслідок сего є, що велика більшість людей зовсім живуть в незнанні Бога. Таки обставини були за днів апостола Павла так і нині є. Нині християнин має ширше виrozumлення дорогих обітниць Божих як коли будь уминувшим часі, а се тому що світло правди сияє чим раз яснійше на стежці праведника. Вже не далеко є день Господень, в котрім Він сповнить усі свої обітници дані людям. Де хто розуміє

лучше ціль християнина на землі тому має більшу радість чинити волю Божу.

ПОКЛИК

³Слова апостола Павла ясно показують, що Бог покликуює людей (в общєнне свого сина). Але Він не покликуює грішників, лише тих, що добровільно висказали своє бажання чинити Його волю.

⁴Случайно чоловік пізнає, що він є грішником з уродження і яко такий не має права до життя. Він дальше пізнає, що Ісус Христос дав викуп за людей і в своїм часі піднесе їх із стану смерті до життя вічного. Він також знає, що нема иншого імя під небом, щобі люди могли спастися. Його бажання є жити. Він почув слова Ісуса: „Коли хто хоче йти за мною, вслід, нехай відречеться себе самого й візьме хрест свій, та іде слідом за мною.“ (Мат.

16:24). Він довідується, що ці слова значуть, щоби бути учеником Ісуса, треба охотно і добровільно віддати себе Господу і бути готовим чинити все яка би не була воля Божа взглядом него. Тоді той чоловік посвячується чинити волю Богу. Він робить угоду, посередником котрої є Ісус Христос, котрий представляє його перед великого суддю Бога Єгови, за для того чоловіка віри в кров Ісуса Христа, і за для його зробленої угоди чинити волю Богу, оправдує його. Се значить, що Бог правосильно признав того чоловіка даючи йому право до життя. Се оправдання є дане в тій цілі, щоби чоловік міг статися спів учасником смерті і життя Ісуса Христа. Дальше Бог своєю волею і через слово правди зплоджує того чоловіка до надії дістати життя на степені Божої природи. (Яків 1:18; 1 Петр. 1:3-5) Ось таким способом Бог покликає чоловіка в спілку свого возлюбленого сина.

ЦІЛЬ ПОСВЯЧЕННЯ.

⁹Чому ти як християнин посвятився в повні чинити волю Богу? Яка ціль Єгови є в тім покликанні? На ці питання много християн не мають ясної відповіді; і тому терплять страх і непевність через що тратають велику радість.

¹⁰Де хто ці питання відповість так: Я посвятився, щоби отримати життя і пійти до неба. Я хотів спасення і Бог також журився, щоб мене спасти. А тепер щоб я лише був добрий чоловік і як відстанусь до неба буду задоволений. Щоби бодай задніми дверми там дістатись, то все що я бажаю.

¹¹Се правда, що Бог дасть свідоцтво о правді, щоби всі мали нагоду отримати життя; але се не є ціль за для котрої християнин був покликаний в сім віці жертво — прийатте. Бог ніколи не журився, щоби дістати людей до неба. Небо є надгорода християнина, того хто сповнить вірно свою місію на землі.

¹²Знов інший відповідає так: Я посвятився, щоби евентуально бути в небі і сяяти в присутності Божій. Моя місія на землі є, щоби виробити собі красний характер і за се Бог возьме мене до неба. Я вже дуже бажаю звернутися до дому, до неба, і я пильно стараюся, щоби той потрібний характер появився умені. Але щоби набуті такий характер я мушу виглядати побожний і говорити до людей з повагою. Я мушу убиратися у довгу святочну одягу, прибрати побожне лице, а коли появлюсь на підвищеній місці, скромно уклонитися і шиптати молитви. Тоді люди побачать, що я вже подібний до Христа. По зібранню я сей час під біжу до дверей та повитаю з кожним, щоби всім показати мій солодкий характер. Я

мушу шанувати науку моїх попередних учителів церкви, бо я сподіюся мати пошану і кредит за мою науку.

¹³Хто так поступає є сліпий і не свідомо падає в поласку сатани. Він думає, що він йде слідом Господа, а в дійсності він є співтоваришом диявола. Апостол виразно каже, що таким життям не можна угодити Господу. 1 Кор. 10:20,21.

¹⁴Ще інший відповідає, що він посвятився життю добрим життям християнина і за се він сидітиме з Ісусом на його престолі і судити ме світ. Я вже тепер, каже він, стараюся судити, щоб я зміг добру роботу чинити коли відстанусь до неба. Я покликаний на високе становище, і моя місія на землі є, щоби застановлятися глибоко над різними питаннями, прибрати міну поваги, відповідну судді, що буде судити світ. Я стараюся, щоби мій характер був ясний, готовий, щоби слава Господа відбивалась на мені як відстанусь до неба.

¹⁵Сей також не бачить Божої правдивої цілі. Він не розуміє чому Бог покликав його тому і не міг сповнити своєї місії як християнин на землі.

ПРАВДИВА ЦІЛЬ

¹⁶Бог ласкаво тепер дав ясне виrozumлення сего питання, і всі, що ходять у світлі бачуть правдивий шлях і тому радуються. Кождий хто розуміє який обов'язок лежить на ньому і коли всім є порушений любов'ю, щоби сповнити його, такий чоловік зробив поступ як правдивий християнин.

¹⁷Єгова покликає посвяченого виповнити певну задачу. Він запрошує його до своєї школи де би він мав отримати вишколенне виконувати урядові обов'язки. Коли покликаний християнин докаже свою вірність тут на землі, тоді він в небі відстане великий і відвічальний обов'язок до виконання, що буде його небесна місія. Отже ціль посвячення правдивого християнина є, щоби він міг мати нагоду доказати свою вірність до Бога. А щоби доказати свою вірність він мусить чинити волю Богу на землі, і мусить чинити її радісно.

¹⁸Бог ніколи нікого не покликав, щоби дати йому нагоду виробити собі красний характер. Їслиби Він потребував лише гарних характерів, Він міг був вибрати ангелів, що всегда були вірні йому. Ісус був совершенним характером нім Він був покликаний. Однак написано є про него, що через терпінне звершивсь. Він терпів за для своєї вірності у виконанню його обов'язку на землі, через що Він доказав свою вірність до Бога. Він є оснуйтеlem правдивого християнина. Він є перший у сьому і го-

лова Христа. Члени тіла його є покликані іти його слідами.

РЕЛІГІЯ

¹⁵До теперешньої правди увійшли різні люди за для різних причин. Де хто злучився з ними, що в правді, бо бажали бути релігійними і думали, що Дослідники Біблії практикують релігію краще чим інші віроісповідання. Однак Товариство Дослідників Біблії не є релігійна інституція і не практикує релігії. Релігія значить поверховна церемонія через що люди показують їх признание існування найвисшої сили. В диявольській організації існують різні релігії і люди і духовенство практикують їх. Так зване зорганізоване християнство є релігія. Але правдиві християни розуміють, що вони мають щось більше до виконання чим лише поверховні церемонії, чим би вони мали показати віру в найвищу силу.

¹⁶Слово Боже учить, що правдива релігія є: одвідати вдів і сиріт і тримати себе чистим від диявольської організації. (Яків 1:27). Коли Господні люди вийшли з Вавилону вони винесли з собою брудні одежи. Одежа в св. Письмі символічно представляє відзнаку пізнання. Тому і взяло довгий час, щоби пізнати різницю меже тим, що лишили а тим, що вийшли (з Вавилону) тому, що як сі так і ті практикували факти і церемонії, що не є властивим для правдивого християнина. З практикування форм вироджується гіпокрізія, щое гидотою в очах Божих.

СПІЛЬНІСТЬ

¹⁷Зауважте що Апостол Павло каже в наших текстах: „Покликані ви в обшенне (в товариство) сина його, Ісуса Христа, Господа нашого.“ Щож під словом „обшенне“ треба розуміти? Многі думали, що се значить витатися рукою на зібранню або конвенції і тратити час на марні балаканині. Часто переходять години в розмові на різні теми, але ані словом не згадають про успіх ширення правди. Чи се що Апостол розумів під словами: „Покликані ви в обшенне сина його Ісуса Христа, Господа нашого“?

¹⁸Обшенне треба розуміти спільність. Се значить. бути всімі з кимось в якісь роботі. Єгова покликав свого возлюбленого сина сповнити задачу Високого — Священника, або обняти урядове становище для виконання Божого пляну. Тоді Бог зачав покликувати і других людей брати участь в роботі Господом Ісусом Христом; або мати спільність з Ним в його роботі. Бог ясно показує задачу їх на землі і також об'явив де що про їх роботу в небі. В доказ сего заключення наводимо слідує:

¹⁹Апостол Петро заявив, що члени тіла христового мають іти слідами Ісуса. (1 Петр. 2:21); се значить вони мусять то роботи, що Ісус робив.

²⁰Павло писав про себе, як послідователь Ісуса Христа, так: „Так оце я все вважаю за втрату ради вищого розуміння Христа Ісуса, Господа мого, ради котрого я все втерав і вважаю все за сьмітте аби предбати Христа щоб розуміти його, і силу воскресення його, і спільність мук його, приподобляючись смерті його, аби тільки досягнути до воскресення мертвих. (Фил. 3:8,10,11). Апостол Йоан так пише: „що ми бачили і чули, звіщаємо вам, щоб і ви мали спільність, з нами; а спільність наша з Отцем і сином його Ісусом Христом Колиж у світлі ходимо, якож він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина його очищає нас од усякого гріха.“ — 1 Йоан 1:2,7.

²¹Ходити слідами Ісуса значить поводитися так як Ісус поводився. Нема нігде сказано, що Ісус прибирав довге і побожне лице та довгу одежу або, що він став на підвисшенім місці і молився за для сего, щоби його бачили люди. Протівно, Він докорив за сі всі річі, котрі так були по пулярні меже жидівським клером. (Мат. 6:5). Нігде не знаходимо щоби Ісус учив своїх учеників виробляти собі красний і солодкий характер так, щоб всі могли їх бачити і ским вони будуть мати до діла. Протівно, писання показують, що Ісус говорив правду відважно і ясно як і рівнож його ученики були подібні йому, так що клер і інші визначні пізнали одвагу його учеників і спізнали що вони ходили з Ісусом. — Діян. 4:13.

БОЖА ЦІЛЬ

²²Бог Єгова зазначив дуже виразно свою ціль покликання у св. Письмі. У менувших віках Він завсїди мав своїх свідків, котрі голосили про його ім'я, щоби люди його не забули. Се Він робив за для ради добра чоловіка. Протягом тих самих віків сатана висував своє ім'я наперед, щоби засліпити людям очі відносно Бога і його доброти.

²³Бог посилав своїх пророків, щоби вони свідкували про його ім'я. Від Авля аж до Йоана Христителя сі всі вірні мужі виконували вірно свої обовязки Вони не пребирали побожних лиць ані не робили церемоній. А протівно, св. Письмо говорить про них, що вони були відважні і вірні свідки Господа і за для сего терпіли вязницю і всі інші жорстокі переслідування. Про Мойсея написано, що хотів він мав нагоду жити в царських дворах у пошані, та він радше вибрав собі жити в нужді з наро-

дом Божим, а всякі гонори і роскоші диявольської організації відкинув геть. Сі вірні мужі є зазначені у св. Письмі як взорець для церкви. (Яків 5:10). Вони були вірними свідками Єгови і апостол радить християнові поступати після їх взірця. — Жид. 12:1.

СВІДКИ БОЖІ.

“Коли пришла вповня часу Бог вислав Ісуса на землю. В трицятім році віку Він посвятився Єгові. Для якої цілі Він посвятився? Нехай ті старші, що нахилися бути духовенством, зауважають відповідь Ісуса: „Моя іжа, щоб чинити волю Пославшого мене, і скінчити Його діло.” (Іоан 4:34) “Бо я зійшов з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене.” (Іоан 6:38).

“Його місія була висказана кількома словами перед Пилатом, диявольським представителем, на останнім переслухання: „Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб правді свідкувати.” — Йоана 18:37.

“Його спосіб ділання був доказом, що Він прийшов на землю правді свідкувати. Через три і пів року Він ходив з місця на місце, з хати до хати, розказував всім, що мали уха до слухання, що Єгова є Бог, і що Його ціль є благословити всі народи землі через Його царство. Ісус відмовився зробити який будь компроміс з дияволом або його організацію, коли сказав: „князь світа сього немає у мені нічого” (Іоан 14:30). З великою відвагою Він, говорив про імя Його отця; і в його смерті і воскресенні імя Єгови з величалося коли Він скінчив свою місію на землі і тому, що був вірним аж до смерті, Бог дав йому прекрасний титул: „Вірний і Правдивий свідок.” — Одкр. 3:14; 19:11.

“Щоби мати спільність з Господом Ісусом Христом і бути спільником Його роботи, що Бог дав йому до виконання, християнин мусить ходити у світлі і в правді, що Бог дав своїм людям. Тепер світло дуже ясно світить на стежці християнина, тому, що прийшов Божий властивий час на се. Хтож ходить дорогою духовенства той перебуває у темряві і не є спільником з Богом і Ісусом Христом. Йоан про се так пише: „Коли говоримо, що спільність маємо з Ним, а в темряві ходимо, то не говоримо по правді і не творимо правди.” — 1 Йоан 1:6.

“Нині в церкві є брати, що займають відвічальні позиції яко старші в зборі, котрі оперто затримують много дурниць, що вони винесли з Вавилону. Вони відмовляються заохочувати братів брати участь в службі і самі ні ідуть до служби. Вони противляться правді, як про се учить Вартова Башта, і часто стараються знеохочувати братів студіювати її. Вони

кпять із сугестії іти з хати до хати і нести вість Божу, про царя і його царство. Сим вони приносять знеохочення для церкви і часто розлам між братами.

“Та прийшов час, щоби вірні зауважили се і остерігались їх і сказали до них: Не будем вже повірювати таким людям становисько старших або і иншу службу в церкві; бо апостол так каже: „Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а свому череву (самолюбству); і ласкавими словами та благословенням обманюють серця не лукавих (неучених).” — Рим. 16:12,18.

ПАВЛО ЯК ВЗІРЕЦЬ.

“Господа. Він радувався мати спільність у терпінню Ісуса Христа. Чи се терпінне било на слідком його прибранної побожності або через се, що він одягався у довгу одержу і говорив побожним голосом? Ні; він терпів за для відважного і вірного свідонства про правду. За його часів де котрі старші також робили клопіт в церкві, так і нині. Коли він був у дорозі до Єрусалиму він вступив до Милету і вислав за старшими до Єфеса, щоби за охотити їх і перестеречи щоби вони (старші) помогли за і охочувати Боже стадо. Він їм розповів про свої досвідчення не тому щоби вивисшити себе в їх очах, але щоби показати старшим правдиву путь християнина на землі, як виконати дане припорученне Господом. Він об'явив їм, що вони вже небудуть бачити лица його. Се був важний час і тому він говорив до них ясно.

ВІД ДОМИ ДО ДОМУ

“Здається, що се є угодню Господу, що вмишуваних кількох роках браття ішли з хати до хати і розказували людям про Бога, Христа і його царство, і також, розносили літературу, щоби люди знали Господа і його плян. Вартова Башта часто заохочувала братів до сеї праці тому, що Господь благословив сю роботу. За для сего натиску в сій важній хвилі до служби сеї журнал отримав остру критику. Ту критику і опозицію зробили старші (в зборах), котрі уважали, що се є понизше їх чести іти по домах і розносити людям книжки о радісній новині.

“Тепер зауважте слова Павла до старших з Єфесс. Хотяй Павло був уповажненим амбасадором Христа до поган, то він не згордів з того становиська. Він всегда памятав, що він є слуга Божий і Ісуса Христа. Він не уважав, що се буде понизше його чести іти від до хати проповідувати євангелию. На сім зібранню він так сказав до старших: „Ви занаєте з первого дня, як прийшов я в Азию, яким робом пробував я з вами всякого часу служачи Господу.”

деві з усякою покорою і многими слізми і спокусами, які прилучалися мені од Жидівського чигання і що я ні від чого корисного не в хилився, щоби не звістити вам і не навчити вас прилюдно і подомам, свідкуючи й Жидам і Еленинам покаянне перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа." — Діян. 20:18-21.

³³Він не лише ходив від хати свідкувати правді, але він навіть не робив різниці меже людьми і не бажав території меже богатими і впливовими людьми. Жиди не мали звичаю зходитися з Греками, але апостол проповідував як жидам так і Грекам. Що апостол Павло зробив то напевно можемо і ми зробити. Если він угодив Богу проповідуючи по домах, то з певністю, що він є добрий взірець і іншим християнам. Далше, Ісус син великого Бога, ходив по домах і проповідував убогим слово правди. То, що Ісус Христос, Відкупитель і голова Церкви робив, зпевністю його члени повинні радоватися чинити так само. Апостол Павло був співробітником з Господом так і повинен кожний християнин бути спільником сеї роботи з Ісусом Христом на землі.

ЧИ ОБСТАВИНИ ЗМІНИЛИСЬ?

³⁴Ті, що не мають радості чинити волі Божої, скажуть: Нинішні обставини не такі самі як за часів апостола. В тім часі був лише одиницький спосіб голосити правду себто йти тільки від хати до хати. В нашім часі се зовсім не є на місце. Ми, яко представителі зборів, повинні носити одіж проповідників і лише промовляти з платформи, а службу полишити для менших членів у зборі.

³⁵Чи обставини змінилися? Так; обставини змінилися до певної міри, але із зміною прийшло більше світло, більша нагода, і тому більша відвічальність. Ми живемо в часі присутності Христа. Він ласкаво відкрив церкві стрішний характер диявольської організації, а показав красоту і славу Божої організації, і як не задовго вона визволить людей з під гнету і приведе їх до повної гармонії з Богом і що ім'я Єгови буде вивисшене і прославлене. Люди тепер є пригноблені і много з них є затримані у релігійних в'язницях і стережені в'язними сторожами. Вони є прибиті і не мають відваги вийти і стати по стороні Господа. Вони стогнуть у ярмі і кличуть о поміч. А Господь каже до своїх вірних: Голосіть вість правди і потішайти сих в'язнів.

³⁶Щоби отворити дорогу для голошення правди в'язням Бог в сій важній хвилі дав редю. Він уможливив в'язням спокійно сидіти в дома і так, що їх ніхто не бачить, вони можуть слухати про Бога і Христа і благословенства які

спливуть у Божім царстві. Але вони потребують більше чим се. Бог для них постарався о книжки і иншу літературу; Він постарався о ріжну машинерію і положив свого духа на необзнакомлених із штукаю друкарскою так, що вони могли видавати книжки. Так певно як Господь дав мудрість спеціально тим мужам, що за днів Мойсея мали збудувати Намет, так знов Він приготував своїх слуг в сім часі для видавання книжок і літератури для просвідчення людей.

³⁷Чому Господь зробив се? Спевністю не нато, щоби продавати книжки і дістати гроші, як де хто мильно думає. Всі гроші належать до Господа, і Він може набути скільки Йому треба для виконання своєї цілі. Але його воля є, щоби люди знали правду, і ті, що зроблять малу жертву, щоби дістати книжку, описуючу о правді, будуть змогли більше оцінювати її. Він уможливив видавати багато книжок по низькій ціні. А тепер Бог каже до тих, що Він покликав успішність свого возлюбленого сина: Ідіть і несіть вість правди для в'язнів. Скажуть їм: виходьте і ставайте по стороні Господа; а тим, що сидять у темряві скажіть: Виходьте на світло і ставайте по стороні Господа. Всі що почують і будуть послухні будуть кормитися правдою і почують радість.

³⁸Се свідоцтво про царя і його царство мусить ся дати в ім'я Єгови і через тих, що Господь покликав і є віддані на Його службу. Сі, що мають спільність з Ісусом Христом, будуть ходити в світлі, котре Господь дав своїм людям, і будуть вельме радоватися чинити Господні заповіді, себто будуть розносити вість про царство Боже. Ніхто инший не буде мати спільности з Господом в сім часі.

РОЗУМНЕ СЛУЖЕННЯ

³⁹Великий Бог не покликав своїх людей і велів їм вивисшати себе, але щоби вони мали спільність з його возлюбленим сином у виконувannya роботи, яку Він дав своєму синові до виконання на землі. Коли Ісус заявив, що Він прийшов у світ, щоб свідкувати правді, тоді кожний, хто бажає мати спільність з Господом, мусить ступати Його слідами. Таке поступовання на несе з невагу; але хто терпить за для ім'я Христа, щасливий він, тому, що се є свідоцтво його вірности до Бога. Ми мусимо мати спільність у терпіннях з Христом, если ми хочемо мати спільність в Його славі і царстві. Мабуть ніхто не оцінював так сеї спільности як апостол Павло. За для його любови до Бога і до братів він бажав, щоби вони увійшли у повну спільність з Христом і тому сказав: „Тож благаю вас браття, щидротами Бо-

жими, представляйте тіла ваші (яко) жертву живу, св'яту, угодну Богові; (се) розумне служення." — Рим. 12:1.

"Таким поступованням християнин жертвує своє добре ім'я і свою славу меже людьми в світі. Він також буде уживати своєї сили, щоб нести свідоцтво другим, яко амбасадор Господа. Але се є та розумна служба задана тим, що будуть мати спільність з Ісусом Христом тут і в його царстві. От до такої спільности покликав Бог тих, що люблять Його.

ДОКАЗ ЛЮБОВИ.

"Бог вимагає вірности від усіх тих, що будуть остаточно признані Ним. Він уділяє частину роботи для кожного християнина і сим дає йому спромогу доказати свою вірність. Але вірність може бути лише наслідком одної мотиви, а іменно: Любови. Се значить, що християнин мусить бути відданий на службу Божу не з самолюбної цілі. Коли християнин служить злюби Господу всіма своїми здібностями, якими обдарив його Бог, тоді він поступає так як Ісус поступав і буде мати спільність з Ісусом Христом, Господом нашим.

"Як же християнин може доказати свою любов до Бога? Апостол Йоан відповідає: „У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у св'їті сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку. і хто лякається, той не звершений в любові." — Йоан 4: 17, 18.

"Се значить, що християнин буде говорити правду з любови, одважно, і признає, що та правда є Господня. Він не буде боятися диявола ані диявольської організації. Апостол Павло заявив, що не рахує своє життя задорогим для него і що жадне переслідування, або грозяба не перешкодить йому в його службі. Він ступав слідами зазначеними Господом. Так само християнин нині мусить поступати.

"Щоби співучастником воскресення Христового і бути співником з Ним в Його славнім царстві, християнин мусить бути також співучастником терпіння Христового тут на землі. Се значить, що він мусить рішучо стати по стороні Господа і відмовитися брати участь або симпатизувати з диявольською організацією. Він мусить тремати себе чистим від світа і відкинути геть церемонії, практикувані через духовенство, що є частиною диявольської організації. Він станеться предметом нападу диявола і його слуг. Але через таке поступання і через вірне свідчення про Бога і Господа Ісуса Христа, він дістане запевнення, що він належить до Господа і що має признання від Бога.

"Хвиля великої ваги для церкви і світа наближилась. Всі сили лихого збирають ся проти Господа і його помазаниців. Прийшов час, і Господь прославить своє ім'я на землі. Він се зробить через об'явлення своєї сили. Але нім Він се зробить, його воля є щоби його покликани дали свідоцтво о сім людям по всій землі.

"Минуло много століть як Єгова обіцяв, що приде Христос, котрий буде благословити всі народи землі. Бог є всегда вірний і сповнить то, що обіцяв. Він покликав членів тіла Христового, щоби сі були співниками з Його возлюбленим сином в тій славній роботі що Він вимірив для Христа. Від сих вимагає вірности у виконувannya їх задачі перше нім Він дасть своє остаточне рішення. Всі покликани і помазані мусять голосити ту саму правду. Кождий з них будучи сторожем і свідком для Господа, побачить око в око велику, правду котру Бог відкриває для своїх людей. Разом вони піднесуть свій голос. В гармонії і в єдності вони рушать як одно тіло даючи свідоцтво проти ворога і разом радісно воскликнуть в честь Божого імя і Його Христа, скажуть людям що царство небесне наближилось.

ПИТАННЯ

Подай п'ять точок відносно розвитку Божого плану для спасення людства. Хто був проти розвитку сего плану, і подай два способи якими ворог протиділав. До якого степення утікали християни з замішання у світі? Яким спеціальним світлом тішуться тепер послужні? || 1,2.

Наведи п'ять точок, які мусять підприняти той, що бажає зробити угоду з Богом. Яку участь бере заступник, Ісус Христос, в тій угоді. Яку часть (угоди) сповняє Бог Єгова? || 3,4.

Переповідає як де хто мильно розуміє про ціль посвячених, і покажи блуд в їх понятті. || 5-11.

Чому конечно треба розуміти правдиву ціль посвячення? Що значуть слова „покликани Богом? Яка кляса людей є покликана? Як вони можуть показати свою вірність до Бога? Покажи, що вироблення характеру не є ціль покликання. || 12-14.

Що значить релігія? Як ми задивляємось на всі релігії практикувані в світі? Яку дефініцію релігії подає Апостол Яків? Чому християни не розуміють значіння релігії? || 15-16.

Як мильно розуміють де котрі Господні люди про спільність християнина? Яке є правдиве значіння спільности з Господом. Подай докази із св. Письма, що значить правдива спільність. Що значить ходити так як наш Господь ходив? || 17-21.

Для якої цілі Єгова мав свідків на землі? Хто був Його вірним свідком в минувшині, і поясни що вони свідчили? Який успіх вони мали? Хто хотів перешкодити в їх роботі? Чи він був успішним? || 22,23.

Що Господь говорить про ціль його посвячення? Яка була його місія на землі? Як Він поступав, щоб виконати свою місію? || 24-27.

Як можемо знати чи ходимо в світлі чи в темряві? Хто в церкві є відповідальний в сім часі? Чому? Які помилки вони роблять і яке вражіння се робить на других? Яка є повинність вірних в зглядом такого старшого? Який взірець дав апостол для старших і всіх інших? || 28-30.

Яку роботу дав Господь до виконання в сім часі? Який доказ маємо, що ся робота є благословенна Господом? Яких два великих взірці вірності є згадані у новім завіті? Наведи текстами в доказ, що вони ходили по хатах проповідувати. || 31-33.

Яку відповідь дамо тим, що кажуть нинішні обставини є відмінні і треба иншого способу до голошення? Які великі річі маємо в нашу користь, чого не мала

перша церква? Котрий спосіб давання свідцтва Господь благословить більше чим другий? Котру клясу людей досягнуто, що було не можливим передше? Яку зміну се принесло для тих, що ідуть від хати до хати? Яку вість дається тепер? || 34-38.

Що становить наше розумне служення? Яких наслідків можемо сподіватися если будемо виконувати сю службу? Які благословенства ідуть в парі з сім || 39-40.

Чого Бог вимагає від тих, що будуть признані Ним? Яка мотива серця мусить бути щоб показати вірність? Як можна доказати, що любимо Бога? Що дає християнинові відвагу? || 41-43.

Що мусить робити той, хто хоче бути учасником першого воскресення? Чому прийшла тепер важна хвиля для церкви і світа? Що зробить Бог Єгова в недовзі? Хто є Божі сторожі? Яка їх задача в сім часі? || 44-46.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа, 25-го квітня.

«Благословенне ім'я Господа від нині по віки вічні.»

— Псал. 113:2.

СЕЙ текст є пророцтво і мусить колись сповнитися. Той час уже прийшов. Пророк так говорить про Бога Ізраїля: „Та й справді ти єси Бог тайний“ (Ісаї 45:15) Але прийде час, що Єгова об'явить своє ім'я світу так як Він об'явив себе Єгипті. Від того часу вже не буде сумніву хто є всемогутим Богом. Тоді люди мусять віддати йому належний гонор, если схотять жити. Вони помазання починають розказувати людям про його славне ім'я, і від сего часу його ім'я буде знаме між усіма. Слуга Божий бачить, що Бог має для него витягну роботу до виконання в сім часі. Се є велика привілія для вірних святих його. Вони тепер голосять і будуть голосити на славу імені його.

Середа 2-го мая.

«Від сходу сонця до його заходу возхвалять ім'я Господа.» — Псал. 113:2

НЕМОЖНА розуміти сего тексту, що люди будуть поклонятись Богу від рані аж до вечера. Сей текст значить, що як сонце світить від сходу аж до заходу по всій землі, так ім'я Господа буде прославлене між усіма народами. Пророки також говорять, що перед Єговою поклоняться кождий чоловік і всі, що жити муть на землі. Пророк предвидів славу Єгови, що виходила із глибини серць людських, котрі так довго були у неволі. Се буде пісня визволення. Останні члени Христа зачали співати ту пісню перед тим, ніж вони лишуть землю. Вони разом голосять ту вість з радости. Та робота, що вірний слуга тепер виконує, є доказом, що ми увійшли в нову еру в котрій Боже ім'я буде шановане по всій землі.

Середа, 9-го мая.

«Да хвалять ім'я Господа! Бо вивисилось ім'я тільки його одного, величчя над землею і небесами.» — Псал. 148:13.

ТУТ Псалміста накликає всі сотворіння славити визначне ім'я Єгови. Прийшов час, що все твориво Єгови буде славити його і всі святі благословити муть ім'я його. Божя обітниця дає заперуку, що кождий буде мати нагоду прийти до гармонії з Ним і йти дорогою життя. Коли всяка протина сила буде зломана, тоді всі будуть мати нагоду віддати честь його святому імені Тоді слава його вознесся по над землю і небеса. Нині помазаний слуга має привілію зачати пісню слави в честь імені його спів котрої уже ніколи не втихне. Для сих вірних служба Єгові і його Христа стає дорожньою кожного дня. Двері нагоди отворені для кожного помазання і хто хоче може брати участь в тій роботі.

Середа, 16-го мая.

«Славте Господа, призивайме ім'я його; розповідайте між народами про діла його; нагадувайте, що ім'я його велике!» — Ісаї 12:4.

ДЕНЬ Господень вже прийшов. Помазанці мають певну задачу до виконання. Сей текст показує, що вони будуть заохочувати один другого славити Єгову, голосячи про його ім'я. Вони прославлять ім'я Єгови через давання свідцтва людям про його план і що його ім'я буде вивислене. Помазанці є лише одні люди, що можуть розповісти людям яку роботу Єгова виконує тепер на землі. Вони голосять про його славу, розказують людям, що царство Боже тепер установляється, тому, що Він посадив свого царя на престолі його. Ніхто з помазанців не може доказати своєї вірності, хто тепер стратить привілію розказувати людям про вість правди. Бог постарався о спосіб для кожного, щоб міг брати участь в тій блаженій роботі.

Середа, 23-го мая.

«Куда поколения приполють імя Господа прославити!» — Псал. 122:4.

Три рази в рік покоління Ізраїля йшли до Єрусалиму, не щоб засплати нові просьби до Єгови, а щоб дати славу Йому за Його роботу до них. Тенер Бог устанавив місце Сион, де Він приймає славу від своїх вірних, і нема иншого місця де Він приймає хвалу і служіння. Божя організація на землі є часть Сиону, котра складається з вірної громади помазанців, котрі разю виконують Його заповіді. Так певно як Бог зробив Єрусалим місцем або центром для людей почитання Його, так певно Він зробив тенер видиму організацію на землі де Він приймає славу і служіння від своїх людей. Його помазанці злучившись разом у Товариство, щоб чинити волю Єгови так як Він заповідав і прославляти Його імя

Середа, 30-го мая.

«І буде, що всякий, хто призивати ме імя Господа, той спасеться.» — Дия. Ап. 2:21.

Сей текст говорить про час гори про „день Господень великий і славний.“ Імя Єгови мусить бути знає всім людям так, як воно було знає Мойсейові в день гори Єгипту. Тенер Господь зачинає вииснювати значіння свого імя. Єгова, як бачимо, є ласкавий Бог, котрий протас беззаконне, і с Дорога до життя. Де котрі люди перейдуть великий час гори. Вони мусять пізнати імя Єгови. „І буде, що всякий, хто призивати ме імя Господа, то спасеться.“ Від найгіршого гори. Для того широке свідчення про правду мусить давати, аж поки Божий час прийде шось инше роботи. Ті що перебувають, під покровом Всевишнього, мають охорону від Єгови підчас давання свідчення в честь Його імя.

Інтересуючі Питання

ПИТАННЯ: Відколи ми є тепер дійсним новим сотворінням, то коли бере місце народження ся нового сотворіння?

ВІДПОВІДЬ: Є завше konieczним мати в умі що становить сотворіння. Жадне сотворіння не може існувати без організму. Чоловік є сотворінням. Він має ум, волю, серце і тілесне тіло. Будучи самолюбним, піддаєся самолюбним річам. Будучи унашим сотворінням незнаючи Бога, він піддаєся під в вплив Божого неприятели Диявола. А коли приходить до пізнання правди і коли підпорядковує себе в повні через що годиться чинити волю Єгови і підставов его віри є проляття крові Христа Ісуса, в той час він є оправданий через Єгову через Його духа і стає ся новим сотворінням. Він має той самий організм що мав попередно. Тенер его ум розпочинаєся перемінити. Для Його ума є кормитися на дорогочинних річах Божого Слова. Його поводом є тепер добро, бажанням є чинити Божу волю; для того він має чисте серце. Його воля є чинити що Бог бажає щоб він чинив; для того він є в повні підданий Господу.

Він є в тілі, однак, і несовершенім. Він отримав праведність завдяки що він є у Христі і він пожертвованний через Христа яко часть Його жертви власної совєршенної. Він не є старим сотворінням підпорядкований під вплив систему лукавого Сатани, але нове сотворіння сплоджене через Єгови духа, і має свою любов до річей що до царства Божого ані до річей котрі суть противні. Він шукає слави, чести і нестерельности, так як апо-

столи показали Християнам що они мали роботи. Если він буде вірний аж до смерті, як то сказати, вірність відноситься до завіту з Господом чинити Його волю, в той час отримає обіцяну нагороду, вінець життя. То буде мало своє місце коли він воскресне або отримає свою переміну і дістане славне тіло на подобу Господа. Він був новим творивом від часу свого сплодження цілий час; але коли буде перемінений на подобу свого Господа буде мав дане життя на завше, тоє той час Його народження до Божої природи.

ПИТАННЯ: Як повинємсьи розуміти волю Божу відносячися в наступаючій справі, наприклад: Підчас голосованя на старших, суть декотрі в згромадженню, котрі не голосують за певними братами, котрі і так отримують більшість голосів, а причиною буде опережене а або другі справи, що они не зістали вибраними. Чи можемо повість, що на таким зібранню опазалася воля Божа? А если так то чи воля Божа є двояка?

ВІДПОВІДЬ: То ясно показане, що если хто голосує за певними братами а нехоче голосувати за тими, котрі на се заслугоють, то такі не є руководжені духом Божим, але духом самолюбства. Если хто є тої думки, що певний брат повинен бути вибраний, то він повинен голосувати на него, а если хтось на того брата має достаточну причину, що він ся ненадас на старшого, то він не повинен свого голосу давати на него. Де самолюбство панує там нема духа Божого в такій мірі як далеко є закорінене.